

Sprawozdanie merytoryczne Zarządu PZJ

Prezes: Jan Sołtysiak

Wiceprezes ds. organizacyjnych: Iwona Maciejak

Wiceprezes ds. szkoleniowych: Marta Polaczek-Bigaj

Członek zarządu ds. sportu: Bogdan Kuchejda

Członek zarządu ds. sportu młodzieżowego: Oskar Szrajter

1. Praca Zarządu – statystyki i frekwencja.

W 2019 roku odbyło się 17 Zebrań Zarządu

W 2020 r do dnia – 30.06.2020

Podjęto 455 (2019) + 352 (2020) Uchwały.

W tym 43 + 185 Uchwał w głosowaniu w trybie elektronicznym. Uchwały z roku 2020 w głównej mierze wynikają z sytuacji związanej z Covit -19

2. Wykonanie uchwał Walnego Zgromadzenia 2019

- **Uchwała 20 – wniosek o wystąpienie do MSiT w sprawie ważności badań lekarskich seniorów oraz lekarzy uprawnionych do wydawania takich badań (zmiana z 6 na 12 msc)**
- uchwała nie mogła zostać wykonana ze względu iż organem decyzyjnym jest Ministerstwo Zdrowia
- **Uchwała 23 – zobowiązanie Kolegium Sędziów przez Zarząd do przedstawienia klarownego systemu awansowania sędziów we wszystkich dyscyplinach i ujednolicenie przepisów do 30.09.2019 r.**
- uchwała została wykonana w późniejszym terminie ze względu na przyjęcie nowych przepisów o osobach oficjalnych - Uchwała nr U/2823/1/Z/2020 z dnia 10.01.2020 r.
- **Uchwała 24 – umieszczenie imienia i nazwiska osób ukaranych dyscyplinarnie w sprawozdaniach Zarządu**
- przekazujemy opinię prawną dlaczego uchwał nie została wykonana
1. Opinia sporządzona na zlecenie Polskiego Związku Jeździeckiego z siedzibą w Warszawie – Uchwała Zarządu PZJ nr U/2573/12/Z/2019 z dnia 26.09.2019r. Treść Uchwały - Zarząd zwraca się z zapytaniem do Rzecznika Dyscyplinarnego, Sądu Dyscyplinarnego oraz Radcy Prawnego PZJ o przedstawienie opinii prawnej w sprawie realizacji postanowień uchwały Walnego Zjazdu

z dnia 18.06.2019 roku nr 24 wzywającej Zarząd do publikowania z imienia i nazwiska osób ukaranych dyscyplinarnie w sprawozdaniach zarządu. 2. Data wydania opinii – 06.11.2019r.

Stan faktyczny Walny Zjazd Sprawozdawczy w dniu 18.06.2019r. podjął uchwałę następującej treści: Uchwała numer 24 Walnego Zjazdu Sprawozdawczego Delegatów Polskiego Związku Jeździeckiego z dnia 18 czerwca 2019r. w sprawie wniosku o umieszczanie imienia i nazwiska osób ukaranych dyscyplinarnie w sprawozdaniach zarządu 1. Walny Zjazd Sprawozdawczy Delegatów Polskiego Związku Jeździeckiego zobowiązuje Zarząd PZJ, do umieszczania imienia i nazwiska osób ukaranych dyscyplinarnie w sprawozdaniach Zarządu. 2. Głosów za – 46, Głosów przeciw – 4, Głosów wstrzymujących się – 5.

W związku z powyższym Zarząd PZJ zwrócił się o wydanie opinii prawnej w sprawie realizacji postanowień wyżej wymienionej uchwały, tj. czy zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi powszechnie obowiązującymi oraz regulacjami wewnętrznymi (statut, regulamin dyscyplinarny) jest prawnie dopuszczalna realizacja tej uchwały.

Stan prawny oraz stanowisko w sprawie

Zgodnie z §49 Statutu Polskiego Związku Jeździeckiego Organy dyscyplinarne mogą orzekać następujące kary: 1) upomnienia; 2) nagany; 3) czasowego lub bezterminowego pozbawienia praw przysługujących z mocy ustawy o sporcie, statutu Związku lub innych przepisów Związku, ze szczególnym uwzględnieniem: a) pozbawienia licencji; b) zakazu organizowania zawodów; c) wykluczenia z kadry narodowej; d) pozbawienia tytułu mistrza lub wicemistrza Polski lub zdobywcy pucharu Polski; e) dyskwalifikacji; f) zakazu reprezentowania polskiego jeździectwa na zawodach międzynarodowych; g) wykluczenia ze współzawodnictwa sportowego; h) zakazu pełnienia funkcji; 4) pieniężnej; 5) jako kary dodatkowej podanie orzeczenia do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie jego treści na oficjalnej stronie internetowej Związku. Powtórzenie tych zapisów zawiera uchwalony na tym samym Zjeździe nowy regulamin dyscyplinarny Polskiego Związku Jeździeckiego. Zapisy te zostały zawarte w § 4 tego Regulaminu. Biorąc pod uwagę tylko powyższe postanowienia należy dojść do wniosku, iż przedmiotowa uchwała jest sprzeczna ze statutem i regulaminem dyscyplinarnym, albowiem nakazuje Zarządowi PZJ umieszczanie imienia i nazwiska osób ukaranych dyscyplinarnie w sprawozdaniach Zarządu, nie bacząc na to, że kwestia podawania orzeczenia do publicznej wiadomości (w tym imienia i nazwiska osoby ukaranej dyscyplinarnie) to kompetencja organów dyscyplinarnych PZJ – Rzecznika Dyscyplinarnego oraz Sądu Dyscyplinarnego. Zgodnie bowiem z powołanymi przepisami to organy dyscyplinarne są uprawnione do orzekania jako kary dodatkowej podania orzeczenia do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie jego treści na oficjalnej stronie internetowej Związku. Zatem to organy dyscyplinarne decydują czy podać orzeczenie dyscyplinarne, w tym imię i nazwisko osoby ukaranej dyscyplinarnie, do publicznej wiadomości. Zatem gdy orzeczenie organów dyscyplinarnych nie zawiera kary dodatkowej w postaci podania orzeczenia do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie jego treści na oficjalnej stronie internetowej Związku, Zarząd PZJ nie ma kompetencji do podawania i nazwiska osoby ukaranej w swoich sprawozdaniach, które to sprawozdania są udostępniane publicznie na stronie internetowej www.pzj.pl. Oczywiście jeżeli jest mowa o orzeczeniach organów dyscyplinarnych to tylko o orzeczeniach prawomocnych. Uchwała Walnego Zjazdu Delegatów PZJ nie może być samoistną podstawą prawną do podawania przez Zarząd PZJ do wiadomości publicznej osób ukaranych dyscyplinarnie. Uchwała taka musiałaby mieć bowiem podstawę prawną w przepisach powszechnie obowiązujących i to rangi ustawowej. W związku z tym analizie należy poddać przepisy powszechnie obowiązujące, które ewentualnie mogłyby być podstawą do publikacji orzeczeń dyscyplinarnych w sprawozdaniach Zarządu. W tym zakresie należy poddać analizie przepisy ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji

publicznej oraz przepisy o ochronie danych osobowych. Orzecznictwo sądów administracyjnych wskazuje, że polskie związki sportowe należą do podmiotów zobowiązanych do udzielania informacji publicznych (np. wyrok NSA w sprawie I OSK 147/15, czy wyrok WSA w Warszawie w sprawie II SAB/Wa 1/13.) w oparciu o przepis art. 4 ust. 1 pkt. 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej, którego treść jest następująca: Art. 4 ust. 1. Obowiązane do udostępniania informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności: 5) podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów. Powstaje jednak kwestia czy każde orzeczenie dyscyplinarne powinno być potraktowane jako informacja publiczna podlegająca ujawnieniu w sposób przewidziany przepisami prawa. Stwierdzenie, iż każde orzeczenie dyscyplinarne prowadzone na podstawie ustawy zawiera w sobie informacje publiczne jest błędne, choć Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w sprawie IV SAB/Po 43/17 tak orzekł.

Warunkiem uznania, że mamy do czynienia ze sprawą publiczną, jest ustalenie, że postępowanie dyscyplinarne toczy się wobec osób pełniących funkcje publiczne. Kluczem dla właściwego zrozumienia zakresu jawności postępowania dyscyplinarnego jest art. 5 ust. 2 i 3 ustawy o dostępie do informacji publicznej którego treść jest następująca: „Ust. 2. Prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa.” „ Ust. 3. Nie można, z zastrzeżeniem ust. 1, 2 i 2a, ograniczać dostępu do informacji o sprawach rozstrzyganych w postępowaniu przed organami państwa, w szczególności w postępowaniu administracyjnym, karnym lub cywilnym, ze względu na ochronę interesu strony, jeżeli postępowanie dotyczy władz publicznych lub innych podmiotów wykonujących zadania publiczne albo osób pełniących funkcje publiczne – w zakresie tych zadań lub funkcji”. Istnieją postępowania dyscyplinarne, które nie dotyczą osób pełniących jakiegokolwiek funkcje publiczne i wówczas prawo do informacji publicznej jest ograniczone treścią cytowanego wyżej art. 5 ust. 2 . Tego typu postępowanie to np. postępowanie dyscyplinarne wobec studentów, zawodników uprawiających dany sport oraz działalność sądów koleżeńskich w kołach Polskiego Związku Wędkarskiego. Są to wszak postępowania prowadzone na podstawie ustawowej. Osoby stające jako obwinione przed tego typu gremiami orzekającymi, nie pełnią żadnej funkcji publicznej i informacją publiczną będzie wyłącznie informacja zbiorcza, albo też takie udostępnienie informacji, które w żadnym stopniu nie pozwalają na zidentyfikowanie osoby. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 7 marca 2018r. 2018 r., sygn. akt: I OSK 1887/16 ustawa o dostępie do informacji publicznej nie zawiera definicji legalnej pojęcia "osoba pełniąca funkcje publiczne". W orzecznictwie sądowo-administracyjnym wskazuje się, że osoba pełniąca funkcje publiczną lub mająca związek z pełnieniem takiej funkcji to każdy, kto pełni funkcje w organach władzy publicznej lub w strukturach osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, jeśli funkcja ta ma związek z dysponowaniem majątkiem państwowym lub samorządowym albo zarządzaniem sprawami związanymi z wykonywaniem swych zadań przez władze publiczne, a także inne podmioty, które tę władzę realizują lub gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa. Funkcję publiczną pełni osoby, które wykonują powierzone im przez instytucje państwowe lub samorządowe zadania i przez to uzyskują znaczny wpływ na treść decyzji o charakterze ogólnospołecznym. Cechą wyróżniająca osobę pełniącą funkcję publiczną jest, więc posiadanie określonego zakresu uprawnień pozwalających na kształtowanie treści wykonywanych zadań w sferze publicznej. Przy dokonywaniu wykładni art. 5 ust. 2 ustawy można również sięgnąć do wykładni systemowej, posiłkując się definicją

zawartą w ustawie Kodeks karny. Zgodnie z art. 115 § 19 Kodeksu karnego osobą pełniącą funkcję publiczną jest funkcjonariusz publiczny, członek organu samorządowego, osoba zatrudniona w jednostce organizacyjnej dysponującej środkami publicznymi, chyba że wykonuje wyłącznie czynności usługowe, a także inna osoba której uprawnienia i obowiązki w zakresie działalności publicznej są określone lub uznane przez ustawę lub wiążącą Rzeczpospolitą Polską umowę międzynarodową.

Ponadto Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 20 marca 2006 r., sygn. akt K 17/05 (OTK A z 2006 r., nr 3, poz. 30), w którym potwierdzono konstytucyjność regulacji art. 5 ust. 2 zd. 2 u.d.i.p. W uzasadnieniu Trybunał wskazał, że art. 61 ust. 3 Konstytucji dotyczący ograniczenia prawa do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne nie może być rozumiany jako zawierający kategoriyczny zakaz jakiegokolwiek ingerencji w sferę prywatności osób pełniących funkcje publiczne. Klóciłoby się to z przyjętym dość powszechnie sensem prawa do informacji i z racjonalnością założeń, rozwiązań na szczeblu konstytucyjnym. Przepis art. 61 Konstytucji, ze względu na treść gwarantowanego prawa, jego naturę i zakres, tworzy wyłom w sferze prawa do prywatności chronionego w art. 47 Konstytucji. Przedmiotem ingerencji dopuszczalnej na tle art. 61 ust. 3 Konstytucji jest prawo zawierające w sobie komponent w postaci prywatności osób pełniących funkcje publiczne i w takiej postaci istnieje ono na tle art. 61 ust.1 Konstytucji. Trybunał powiedział też, że art. 5 ust. 2 zd. 2 u.d.i.p., przez dopuszczenie dostępności – w pewnym zakresie - informacji o życiu prywatnym osób pełniących funkcje publiczne, czerpie podstawę i moc bezpośrednio z samej normy konstytucyjnej, przy czym są to informacje, które nie mogą wykraczać poza niezbędną określoną potrzebą transparentności życia publicznego, ocenianą zgodnie ze standardami przyjętymi w demokratycznym państwie, mające znaczenie dla oceny funkcjonowania instytucji oraz osób pełniących funkcje publiczne. Zatem informacją publiczną byłoby orzeczenie dyscyplinarne wydane przeciwko osobie pełniącej funkcje publiczne w polskim związku sportowym np. wobec trenera kadry narodowej, członka zarządu polskiego związku sportowego jeżeli ma ono związek z pełnioną funkcją publiczną. Powyższe oznacza, że Zarząd może publikować orzeczenia dyscyplinarne, ale tylko te, które są orzeczone wobec osób pełniących funkcje publiczne w związku. Sposób udostępniania informacji publicznej przez polski związek sportowy regulują z kolei przepisy art. 4a-4c ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie z dnia 24 kwietnia 2003 r. (Dz.U. Nr 96, poz. 873 z późn. zm.) Treść tych przepisów jest następująca: Art. 4a Organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3, z wyłączeniem stowarzyszeń jednostek samorządu terytorialnego, które: 1) wykonują zadania publiczne, lub 2) dysponują majątkiem publicznym - udostępniają informację publiczną na zasadach i w trybie określonym w niniejszej ustawie. Art. 4b Udostępnianie informacji publicznej następuje: 1) poprzez ogłaszanie informacji publicznej w Biuletynie Informacji Publicznej na zasadach, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2018 r. poz. 1330 i 1669), albo 2) poprzez ogłaszanie informacji publicznej na stronie internetowej organizacji pozarządowych oraz podmiotów, o których mowa w art. 4a, albo 3) na wniosek na zasadach, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Art. 4c W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do udostępniania informacji publicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Niewątpliwie Polskie Związki Sportowe, w tym PZJ są organizacją pozarządową w rozumieniu art. 3 ust. 2 powołanej wyżej ustawy. Zgodnie z art. 3 ust. 2. Organizacjami pozarządowymi są: 1) niebędące jednostkami sektora finansów publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych lub przedsiębiorstwami, instytucjami badawczymi, bankami i spółkami prawa handlowego będącymi państwowymi lub samorządowymi osobami prawnymi, 2) niedziałające w celu osiągnięcia zysku - osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność

prawną, w tym fundacje i stowarzyszenia. Powołany wyżej art. 4b jednoznacznie wskazuje, że udostępnianie informacji publicznej może następować poprzez ogłaszanie informacji publicznej na stronie internetowej organizacji pozarządowych, albo na wniosek na zasadach, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Zatem orzeczenia dyscyplinarne osób pełniących funkcje publiczne w PZJ mogą być ogłaszane w sprawozdaniach Zarządu, które z kolei są publikowane na stronie internetowej PZJ, nawet gdy organy dyscyplinarne nie orzekły kary dodatkowej podania orzeczenia do publicznej wiadomości, oczywiście jeżeli orzeczenie dyscyplinarne ma związek z pełnioną funkcją publiczną. Istnieje bowiem podstawa prawna publikacji tych orzeczeń w ustawie o dostępie do informacji publicznej oraz ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Natomiast co do orzeczeń dyscyplinarnych wobec osób nie pełniących funkcji publicznych w PZJ, to mogą być publikowane przez Zarząd tylko wtedy gdy wobec nich orzeczono karę dodatkową podania orzeczenia do publicznej wiadomości. Powyższa kwestia wymaga również analizy w kontekście przepisów o ochronie danych osobowych, tj. rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), zwanym RODO. Zgodnie z art. 86 RODO - Dane osobowe zawarte w dokumentach urzędowych, które posiada organ lub podmiot publiczny lub podmiot prywatny w celu wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym, mogą zostać przez ten organ lub podmiot ujawnione zgodnie z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego, któremu podlegają ten organ lub podmiot, dla pogodzenia publicznego dostępu do dokumentów urzędowych z prawem do ochrony danych osobowych na mocy niniejszego rozporządzenia. Wyżej wskazany przepis używa się zwrotu "dane osobowe zawarte w dokumentach urzędowych". Zważywszy na ustalenia zawarte w motywie 154 RODO, o "dokumentach urzędowych" należy mówić tu w kontekście dostępu do informacji publicznej. W motywie 154 RODO napisano, że rozporządzenie RODO pozwala uwzględnić przy stosowaniu jego przepisów zasadę publicznego dostępu do dokumentów urzędowych. Publiczny dostęp do dokumentów urzędowych można uznać za interes publiczny. Organ publiczny lub podmiot publiczny powinny móc publicznie ujawniać dane osobowe z dokumentów przez siebie przechowywanych, jeżeli takie ujawnienie jest przewidziane przepisami prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego, któremu organ ten lub podmiot podlegają. Zatem jeżeli przepisy prawa polskiego, tj. przepisy o dostępie do informacji publicznej dopuszczają możliwość ujawniania danych osobowych to nie może to naruszać przepisów RODO. Na powyższe wskazuje również aktualne orzecznictwo sądów administracyjnych. Przepisy RODO nie wyłączają stosowania przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej, która realizuje obowiązek ochrony danych osobowych poprzez ograniczenia wskazane w art. 5 ust. 2 tej ustawy. Tak orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z 14 sierpnia 2018 r. (II SAB/Gd 62/18). Ostatnią kwestią pozostaje pytanie czy opublikowanie orzeczeń dyscyplinarnych wobec osób nie pełniących funkcji publicznych w PZJ, wobec których orzeczono karę dodatkową podania orzeczenia do publicznej wiadomości narusza rozporządzenie RODO. Należy w pierwszej kolejności zauważyć, że przepisy regulaminu dyscyplinarnego na podstawie których może być orzeczona kara dodatkowa podania orzeczenia do publicznej wiadomości nie należą do przepisów rangi ustawowej, są jedynie przepisami o charakterze wewnętrznym, choć mającymi podstawę prawną ich wydania w przepisach rangi ustawowej. Zatem podstawy prawnej publikacji orzeczeń dyscyplinarnych należy poszukać w rozporządzeniu RODO. Wydaje się, że do orzeczeń dyscyplinarnych czy sądów koleżeńskich nie odnosi się art. 10 rozporządzenia RODO, którego treść jest następująca: Przetwarzania danych osobowych dotyczących wyroków skazujących oraz czynów zabronionych lub powiązanych środków bezpieczeństwa na podstawie art. 6 ust. 1 wolno dokonywać wyłącznie pod nadzorem władz publicznych lub jeżeli przetwarzanie jest dozwolone prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego przewidującymi odpowiednie

zabezpieczenia praw i wolności osób, których dane dotyczą. Wszelkie kompletne rejestry wyroków skazujących są prowadzone wyłącznie pod nadzorem władz publicznych. Podstawą przetwarzania danych rozumianego jako ich rozpowszechnianie lub innego rodzaju udostępnianie, jest art. 6 ust. 1 lit. e rozporządzenia RODO, którego treść jest następująca: Przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie w przypadkach, gdy - i w takim zakresie, w jakim - spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków: e) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi; Prowadzenie postępowań dyscyplinarnych i karanie dyscyplinarne w ramach działalności polskich związków sportowych oparte jest na ustawie o sporcie. Przepisy tej ustawy dały możliwość polskiemu związkowi sportowemu kształtowania modelu postępowania dyscyplinarnego. Przepisy te nie wykluczają możliwości w ramach orzekanych kar stosowania kary dodatkowej w postaci podania orzeczenia do publicznej wiadomości. Zatem polskiemu związkowi sportowemu powierzono sprawowanie władzy dyscyplinarnej, która jest formą wykonywania władzy publicznej i zarazem jest działalnością realizowaną w interesie publicznym. Tym samym organy dyscyplinarne orzekając kary dyscyplinarne, w tym karę dodatkową w postaci podania orzeczenia do publicznej wiadomości działają w interesie publicznym. W interesie publicznym należy bowiem karanie zachowań niezgodnych z przyjętymi przepisami obowiązującymi w polskim związku sportowym, a poza tym karanie dyscyplinarne, w tym zwłaszcza podawanie orzeczeń do publicznej wiadomości pełni funkcję zapobiegawczą, prewencyjną.

Dariusz Łuczak – radca prawny PZJ

Tomasz Jaworski – rzecznik dyscyplinarny PZJ

Waldemar Pakulski – przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego PZJ

- [Uchwała 25 – w sprawie wniosku do Komisji Skoków o przywrócenie konkursów zwykłych 238.1.1. do konkursów dla klasy LL1 na zawodach regionalnych i towarzyskich oraz o dopisanie do tabeli 1 aneksu nr 1 dla klasy LL1 konkursów na styl](#)

Poniżej opinia prawna :

1. Walny Zjazd Sprawozdawczy Delegatów Polskiego Związku Jeździeckiego przywraca konkursy zwykłe 238.1.1. do konkursów dla klasy LL1 na zawodach regionalnych i towarzyskich oraz dopisuje do tabeli nr 1 aneksu nr 1 dla klasy LL1 konkursy na styl.
2. Głosów za – 29, Głosów przeciw – 9, Głosów wstrzymujących się – 8. Zdaniem Komisji Skoków występuje rozbieżność złożonego na Zjeździe wniosku przez P. Marka Guza oraz preambuły uchwały z treścią uchwały. W preambule oraz we wniosku mowa jest o „wniosku do Komisji Skoków” o przywrócenie konkursów zwykłych do konkursów dla klasy LL1 na zawodach regionalnych i towarzyskich oraz o dopisanie do tabeli 1 aneksu nr 1 dla klasy LL1 konkursów na styl, podczas gdy w treści punktu 1 uchwały mowa jest o przywróceniu konkursów zwykłych 238.1.1. do konkursów dla klasy LL1 na zawodach regionalnych i towarzyskich oraz dopisaniu do tabeli nr 1 aneksu nr 1 dla klasy LL1 konkursy na styl. Z kolei w tabeli 1 aneksu nr 1 Regulaminu Rozgrywania Krajowych Zawodów w Skokach (str. 12) dla klasy LL dopuszczony jest konkurs szkoleniowy z oceną stylu zawodnika lub konia, co zdaniem Komisji już w aktualnym brzmieniu regulaminu wypełnia drugą część wniosku P. Marka Guza. Dodatkowo zdaniem Komisji w uchwale nie powinno być mowy o zawodach towarzyskich, które zgodnie z uchwałą poprzedniego Walnego Zjazdu zostały wyłączone spod jurysdykcji PZJ na rzecz Wojewódzkich Związków Jeździeckich. W związku z powyższym Komisja Skoków PZJ prosi o interpretację poprzez odpowiedź na następujące pytania:
 1. Czy biorąc pod uwagę rozbieżność złożonego wniosku i preambuły uchwały z treścią punktu 1 uchwały, powołanie się w niej na art. 238.1.1. przepisów dyscypliny B oraz z uwagi na ujęcie w nich zawodów towarzyskich podjęta uchwała jest ważna?
 2. Czy istniejące zapisy dotyczące rozgrywania konkursów na styl wypełniają w stopniu wystarczającym drugą część wniosku Pana marka Guza ?

3. Czy jeżeli uchwałą należy uznać za ważną to czy zawarte w niej sformułowanie „WSSD PZJ przywraca konkursy zwykłe” oznacza, że można rozgrywać konkursy zwykłe niezwłocznie czy dopiero po wprowadzeniu przez Komisję Skoków stosownych przepisów w Regulaminie ? Stanowisko - przedmiotową uchwałą należy uznać za nieważną. Na wstępie należy podkreślić, że Komisja Skoków bardzo słusznie zauważyła wskazane rozbieżności pomiędzy treścią wniosku Pana Marka Guza, treścią preambuły, a treścią punktu 1 uchwały. Rozbieżność ta występuje również pomiędzy treścią punktu 1 uchwały, a treścią Protokołu ze Zjazdu (str. 53) oraz treścią Sprawozdania Komisji Uchwał i Wniosków. Niezależnie jednak od tych rozbieżności tzn. niezależnie od tego w którym kierunku należałoby interpretować te rozbieżności należy zauważyć, że przedmiot tej uchwały dotyczy zmiany przepisów dotyczących rozgrywania zawodów jeździeckich, co ma bardzo istotne znaczenie. Uzasadniając przyjęte powyżej stanowisko należało najpierw dokonać analizy zapisów Statutu PZJ w zakresie kompetencji poszczególnych organów Związku. Z punktu widzenia przedmiotu opinii należy wskazać, że:

1) zgodnie z § 32 pkt. 12 Statutu PZJ do kompetencji walnego zjazdu delegatów należy rozpatrywanie innych spraw wniesionych pod obrady walnego zjazdu przez delegatów oraz członków władz Związku, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych do kompetencji innych władz Związku oraz organów dyscyplinarnych.

2) zgodnie z § 37 ust. 2 pkt. 14 Statutu PZJ do kompetencji Zarządu Związku należy w szczególności uchwalanie przepisów, regulaminów, postanowień i wytycznych normujących zorganizowane lub nadzorowane przez Związek uprawianie jeździectwa na terenie Rzeczypospolitej Polskiej dotyczących w szczególności: a) rozgrywania zawodów jeździeckich zgodnie z postanowieniami przepisów Związku; b) statusu zawodnika oraz zasad zmian przynależności klubowej; c) udzielania, zawieszania i pozbawiania licencji zawodników, dla koni, trenerów, instruktorów, sędziów, komisarzy, gospodarzy toru, delegatów technicznych, lekarzy weterynarii i innych osób współpracujących ze Związkiem; d) nadawania i odbierania certyfikatów ośrodkom jeździeckim; e) zwalczania dopingu w sporcie jeździeckim. W powyższego wynika, że organem wyłącznie kompetentnym do uchwalania przepisów dotyczących rozgrywania zawodów jeździeckich jest Zarząd PZJ. Jest to zatem kompetencja zastrzeżona tylko dla Zarządu, a nie dla innych organów Związku. Z kolei Walny Zjazd Delegatów, oprócz ściśle określonych kompetencji zawartych w Statucie (§ 32 pkt. 1-11), może podejmować uchwały w zakresie spraw nie zastrzeżonych do kompetencji innych władz Związku oraz organów dyscyplinarnych. Analizując treść podjętej uchwały należy zwrócić uwagę, że delegat Pan Marek Guz złożył wniosek do Komisji Skoków o przywrócenie konkursów zwykłych 238.1.1. do konkursów dla klasy LL1 na zawodach regionalnych i towarzyskich oraz o dopisanie do tabeli 1 aneksu nr 1 dla klasy LL1 konkursów na styl. Komisja Skoków jest Komisją Dyscypliny Sportowej PZJ, która zgodnie z regulaminem Komisji Dyscyplin Sportowych PZJ ma prawo do przedstawiania wniosków do Zarządu w sprawach dotyczących m.in. uaktualnień wszelkiego rodzaju Regulaminów oraz Przepisów dotyczących dyscypliny. Komisja Skoków nie jest organem statutowym uprawnionym do zmiany przepisów w zakresie rozgrywania zawodów jeździeckich. Gdyby zatem przyjąć, że uchwała nr 25 Walnego Zjazdu Delegatów faktycznie zobowiązała Komisję Skoków do przywrócenia konkursów zwykłych 238.1.1. do konkursów dla klasy LL1 na zawodach regionalnych i towarzyskich oraz zobowiązała Komisję Skoków do dopisania do tabeli 1 aneksu nr 1 dla klasy LL1 konkursów na styl, to uchwała taka nie może wywrzeć skutków prawnych, albowiem jak wyżej wskazano Komisja Skoków nie jest organem uprawnionym do uchwalenia powyższej zmiany. Nawet zatem gdyby Komisja Skoków podjęła uchwałę dokonującą powyższą zmianę to nie mogłaby wywrzeć skutków prawnych, albowiem nie jest ona organem uprawnionym do dokonywania takich zmian. Z kolei gdyby zaś przyjąć, że to uchwała nr 25 Walnego Zjazdu Delegatów faktycznie uchwaliła przywrócenie konkursów zwykłych 238.1.1. do konkursów dla klasy LL1 na zawodach regionalnych i towarzyskich oraz dopisała do tabeli 1 aneksu nr 1 dla klasy LL1 konkursów na styl, to uchwała ta w takim kształcie również nie może wywrzeć

skutków prawnych, albowiem podobnie jak Komisja Skoków, Walny Zjazd Delegatów również nie jest uprawniony do dokonywania zmian w zakresie przepisów dotyczących rozgrywania zawodów jeździeckich. Jak już bowiem wspomniano powyżej zgodnie z § 37 ust. 2 pkt. 14 Statutu PZJ organem uprawnionym do uchwalenia powyższej zmiany jest Zarząd PZJ. Zatem uchwałą nr 25 Walnego Zjazdu Delegatów PZJ z dnia 18.06.2019r. należy uznać za nieważną z uwagi, że Walny Zjazd Delegatów nie jest organem uprawnionym do uchwalania przepisów dotyczących rozgrywania zawodów jeździeckich oraz uchwalania ich zmian, ani nie jest organem, który może skutecznie zobowiązać Komisję Skoków do zmiany przepisów, albowiem Komisja Skoków nie ma również kompetencji uchwalania tych przepisów, ani kompetencji dokonywania ich zmian. Wobec powyższego stanowiska odpowiedzi na pytania numer 2 i 3 Komisji Skoków należy uznać za bezprzedmiotowe.

- **Uchwała 28 – powołanie szefa wyszkolenia PZJ**
 - mimo ogłaszanych konkursów nie udało się zatrudnić Szefa Wyszokolenia z powodu braku odpowiedniej kandydatury (wpłynęła jedna oferta)
- **Uchwała 30 – zaproszenie na Walne Zjazdy przewodniczących komisji sportowych nie będących delegatami**
 - Komisje sportowe będą zapraszane na następne zjazdy
- **Uchwała 31 – uaktualnienie listy wykładowców oraz osób upoważnionych do prowadzenia kursów, szkoleń i konferencji**
 - uchwała wykonana
- **Uchwała 33 – zobowiązanie przez Zarząd Komisji Skoków przez przeszkody oraz Kolegium Sędziów do zmiany przepisów polegających na zwolnieniu z konieczności zatrudniania asystenta gospodarza toru na zawodach w skokach przez przeszkody z obsadą poniżej 70 przejazdów dziennie**
 - uchwała nie została wykonana. Poniżej opinia prawna
Zdaniem Komisji Skoków w trakcie dyskusji nad wnioskiem o podjęcie wyżej wymienionej uch zorganizowane lub nadzorowane przez Związek uprawianie jeździectwa na terenie Rzeczypospolitej Polskiej dotyczących w szczególności: a) rozgrywania zawodów jeździeckich zgodnie z postanowieniami przepisów Związku; b) statusu zawodnika oraz zasad zmian przynależności klubowej; c) udzielania, zawieszania i pozbawiania licencji zawodników, dla koni, trenerów, instruktorów, sędziów, komisarzy, gospodarzy toru, delegatów technicznych, lekarzy weterynarii i innych osób współpracujących ze Związkiem; d) nadawania i odbierania certyfikatów ośrodkom jeździeckim; e) zwalczania dopingu w sporcie jeździeckim. W powyższego wynika, że organem wyłącznie kompetentnym do uchwalania przepisów dotyczących rozgrywania zawodów jeździeckich jest Zarząd PZJ. Jest to zatem kompetencja zastrzeżona tylko dla Zarządu, a nie dla innych organów Związku. Z kolei Walny Zjazd Delegatów, oprócz ściśle określonych kompetencji zawartych w Statucie (§ 32 pkt. 1-11), może podejmować uchwały w zakresie spraw nie zastrzeżonych do kompetencji innych władz Związku oraz organów dyscyplinarnych. Analizując treść podjętej uchwały należy zwrócić uwagę, że Walny Zjazd Delegatów zobowiązał Zarząd PZJ do zobowiązania Komisji Skoków Przez Przeszkody oraz Kolegium Sędziów do zmiany przepisów polegających na zwolnieniu z konieczności zatrudnienia asystenta gospodarza toru na zawodach w skokach przez przeszkody z obsadą poniżej 70 przejazdów dziennie. Zatem zgodnie z przedmiotową uchwałą Zarząd PZJ został zobowiązany do tego aby zobowiązał Komisję Skoków oraz Kolegium Sędziów do zmiany przepisów dotyczących rozgrywania zawodów jeździeckich w konkurencji skoków w ten sposób, że przepisy zwalniałyby organizatora zawodów z konieczności zatrudnienia asystenta gospodarza toru na zawodach w skokach przez przeszkody z obsadą poniżej 70 przejazdów dziennie. Komisja Skoków jest Komisją Dyscypliny Sportowej PZJ, która zgodnie z regulaminem Komisji Dyscyplin Sportowych PZJ ma prawo do przedstawiania wniosków do Zarządu w sprawach dotyczących m.in. uaktualnień wszelkiego rodzaju Regulaminów oraz Przepisów dotyczących dyscypliny. Komisja Skoków nie jest więc

organem statutowym uprawnionym do uchwalania i zmiany przepisów w zakresie rozgrywania zawodów jeździeckich. Zarząd PZJ zatem nie może zobowiązać Komisji Skoków do zmiany przepisów w zakresie zwolnienia organizatora zawodów z konieczności zatrudnienia asystenta gospodarza toru na zawodach w skokach przez przeszkody z obsadą poniżej 70 (czy 80) przejazdów dziennie. Podobnie rzecz się ma z Kolegium Sędziów (komisji statutowej), do której kompetencji nie należy również dokonywanie zmian w zakresie przepisów dotyczących rozgrywania zawodów jeździeckich. Do kompetencji Kolegium Sędziów biorąc pod uwagę regulamin Kolegium Sędziów oraz przepisy ogólne PZJ należy m.in. podejmowanie decyzji w zgłaszanych na bieżąco sprawach związanych z rywalizacją sportową w kontekście zgodności z Regulaminami i Przepisami oraz innymi regulacjami PZJ i FEI. Kolegium Sędziów ma prawo również do dokonywania ostatecznej interpretacji przepisów oraz do wnioskowania do Zarządu o zmianę lub uzupełnienie przepisów. Zarząd zatem nie może również zobowiązać Kolegium Sędziów do zmiany przepisów w zakresie zwolnienia organizatora zawodów z konieczności zatrudnienia asystenta gospodarza toru na zawodach w skokach przez przeszkody z obsadą poniżej 70 (czy 80) przejazdów dziennie. Zatem uchwałą nr 33 Walnego Zjazdu Delegatów PZJ z dnia 18.06.2019r. należy uznać za nieważną z uwagi, że Walny Zjazd Delegatów nie jest organem uprawnionym do zobowiązania Zarządu do tego, aby Zarząd z kolei zobowiązał Komisję Skoków oraz Kolegium Sędziów do zmiany przepisów dotyczących rozgrywania zawodów jeździeckich. Walny Zjazd Delegatów nie może również sam (bez pośrednictwa Zarządu) zobowiązać Komisję Skoków oraz Kolegium Sędziów do określonej zmiany przepisów dotyczących rozgrywania zawodów jeździeckich, albowiem organy te nie mają takich kompetencji. To Zarząd PZJ jest jedynie uprawnionym organem uprawnionym do uchwalania i zmiany przepisów dotyczących rozgrywania zawodów jeździeckich, a więc również zakresie zmian, której dotyczy uchwała nr 33. Ewentualne uchwalenie zmiany przepisów w zakresie objętym uchwałą nr 33 przez Komisję Skoków czy Kolegium Sędziów byłoby również nieważne albowiem uchwalenie przepisów lub ich zmiana byłaby dokonana przez podmioty do tego nieuprawnione. Poza tym należy zauważyć, że zgodnie z treścią uchwały nr 33 zmiany miałyby dokonać oba podmioty, czyli zarówno Komisja Skoków oraz Kolegium Sędziów. Jest to konstrukcja niespotykana w organizacjach (w tym w stowarzyszeniach), albowiem kompetencja uchwalania przepisów oraz ich zmiany przysługuje tylko jednemu organowi, a nie dwóm organom równocześnie. Wobec powyższego stanowiska odpowiedź na pytanie numer 2 Komisji Skoków należy uznać za bezprzedmiotowe.

- Uchwała 34 – zobowiązanie Kapituły Odznaczeń do przygotowania i umieszczenia na stronie Związku listy wszystkich osób odznaczonych srebrnymi i złotymi odznakami Honorowymi PZJ
- uchwała nie została wykonana ze względu na przepisy Rodo. Został złożony wniosek do Urzędu Ochrony Danych Osobowych o interpretację przepisów.
- . Uchwała 35 – przesłanie do Zarządów OZJ w terminie 14 dni od zakończenia zjazd szczegółowego rozliczenia opłat antydopingowych za rok 2018
- uchwała wykonana
- . Uchwała 37 – odesłanie dokumentu pod nazwą „Strategia rozwoju PZJ 2019 – 2022 do dalszych prac w celu uszczegółowienia i skonkretyzowania planów strategicznych oraz doprecyzowanie działań, kosztów i oczekiwanych efektów do dnia 30 września 2019
- uchwała wykonana - U/2539/11/Z/2019 z dnia 12.09.2019 r. .

3. Współpraca z Ministerstwem Sportu i Turystyki

Dzięki wsparciu ze strony Ministerstwa Sportu i Turystyki pozyskane zostały następujące środki:

- Sport młodzieżowy - FRKF – 1.050 000,00

- Dotacja seniorska – 1.122 200,00
- Łączny wpływ do PZJ z MSiT – 2.962 200,00 zł. W kwocie tej znajdują się także dodatkowe kwoty na zgrupowanie i sprzęt oraz stypendia.
- Podpisano 5 umów PZJ- MSiT (seniorzy, FRKF, Nieolimpijskie, Parajeździectwo i okołobudżetowa)
- Środki z dotacji zostały wykorzystane prawie w 100 % ponieważ zwróciliśmy 5.534,05 zł

4. Dane dotyczące licencji, klubów, zawodników:

- Zawodnicy – PZJ- 1851 ; WZJ - 3888
- Kluby – PZJ- 313; WZJ- 546
- Trenerzy – 832 (w tym: IJP- 73, ISP- 419, IS- 238, T II klasy- 77, T I klasy- 24, T M klasy- 1)
- Seniorzy – PZJ – 947 ; WZJ - 1432
- Młody Jeździec – PZJ – 234 ; WZJ - 378
- Junior – PZJ – 392 ; WZJ - 805
- Junior młodszy – PZJ – 230 ; WZJ – 1037
- Młodzik – PZJ – 49 ; WZJ - 236
- Sędziowie – 715

5. Działalność na co dzień

a – Pozyskanie partnerów finansowych na ;

- archiwizacja i odnowienie materiałów archiwalnych znajdujących się w posiadaniu PZJ (60.000,00 zł netto)

- środki na budowę nowej strony internetowej związku (65.000,00 zł netto)

b - Pozyskiwanie partnerów, którzy świadczyli usługi dla PZJ nieodpłatnie lub poniżej ceny rynkowej

- Nawiązano współpracę z firmą odzieżową która przekazała nieodpłatnie odzież dla wszystkich członków KN w kwocie ok. 140 tyś

c – zdecydowane działania związane z zakończeniem postępowania sądowego w sprawie podpisania ugody oraz rozbudowy systemu informatycznego „Artemor”

d – podjęte kroków dotyczących programu „Toris” . Na dzień dzisiejszy mediacje zakończyły się fiaskiem. W związku z tym czekamy na dalsze decyzje sądu.

e – wynik finansowy netto z 2019 to kwota **328 362,66**. Dla przypomnienia w roku 2016 **minus 283 028,88** netto , 2017 minus 21 507,75

f- Dofinansowanie akcji sportowych ze środków własnych w kwocie **620 362,59 zł**

g – dopłaty do WZJ ; - do zawodników – 36 620,00, do koni – 30 690,00 a do etatów **43 200,00**

h – przeciętne zatrudnienie w PZJ w 2019 to 13 osób

i – pozyskanie środków i doprowadzenie do zakupu nieruchomości na siedzibę Związku w Warszawie

j – wynajmem busa i zakup przyczepy na potrzeby PZJ

6. System szkolenia

- a) Przygotowano wprowadzenie nowych Zasad Szkolenia Kadr Instruktorско – Trenerskich w Jeździectwie.
- b) Nawiązano współpracę z Instytutem Badań Edukacyjnych i przygotowano opis kwalifikacji w ramach Polskiej Ramy Kwalifikacyjnej dla jeździectwa. Prace nad opisami kwalifikacji zostały w całości ukończone, a wnioski o wpisanie ich do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.
- c) Zorganizowano szereg szkoleń i kursów dla osób oficjalnych
- d) Nawiązano współpracę z nowymi podmiotami na organizację kursów instruktorskich
- e) Przeprowadzono pierwszy od kilku lat kurs Instruktorów Sportu PZJ, a kolejne kursy są w przygotowaniu.
- f) Złożono do Ministerstwa Sportu pełną dokumentację w sprawie Polskiej Ramy Kwalifikacyjnej. W tej chwili czekamy na decyzję .

7. Usprawnienie systemu wydawania licencji

W porównaniu do lat wcześniejszych, osiągnięto sytuację bezprecedensową – licencje wydawane były na bieżąco, a Dział Rejestracji realizował wnioski w kilka dni, mimo, że wcześniej regulaminowe 14 dni często było niewystraszające. Należy dodać, że kompletne wnioski o licencję realizowane są „na kredyt”, to znaczy zawodnik uzyskuje wpis do systemu Artemor jeszcze przed faktem dokonania płatności.

8. Umowy trójstronne

Kolejny już rok obowiązywania umów mamy za sobą. Zostały one zmodyfikowane tak aby ich najważniejszym celem, zgodnie z wymaganiami Ministerstwa, była walka z dopingiem oraz jasne określenie celu głównego. Środki ministerialne mają jasne oznaczenie – mają służyć przygotowaniom do celu głównego, którym powinny być IO, MŚ lub ME, a także dobre wyniki w Pucharach Narodów.

Konieczność dołączenia planów sportowych na dany sezon do umowy ma na celu lepsze planowanie rozdziału środków ministerialnych w całym sezonie. Podczas realizacji dotacji budżetowych głównym zarzutem ze strony urzędników MSiT były częste zmiany planów startowych, co negatywnie wpływało na ocenę wykonania dotacji.

9. Sport i wydarzenia

- Sport Dzieci i Młodzieży – Wyniki osiągnięte przez Dzieci pokazują jak bardzo nieprzewidywalne są skoki. W prognozie przed Mistrzostwami Trener Kadry Narodowej nie przewidział tak wysokich miejsc. Prognoza sprawdziła się w przypadku indywidualnych miejsc, dwie zawodniczki uplasowały się do 16 miejsca, drużyna na VI miejscu, przy prognozowanym 9-16. Reasumując można powiedzieć, że skład na Mistrzostwa Europy był trafiony co pokazują końcowe statystyki.
- Mistrzostwa Europy Zuidwolde w kategorii Juniorów - Pomimo nieudanego II nawrotu start Juniorów zakończony 10 miejscem w klasyfikacji drużynowej wśród 21 zespołów możemy uznać za udany. W porównaniu do zeszłego roku nastąpił awans w klasyfikacji drużynowej o 9 miejsc.
- Podczas CSIO Moskwa, w konkursie głównym, Pucharze Narodów – Polacy (17pkt) ulegli zaledwie jednym punktem Reprezentacji Izraela – 16pkt, i niestety nie wywalczyli drużynowych kwalifikacji olimpijskich.
- Reprezentacja Polski zajęła trzecie miejsce podczas zawodów CSIO Ateny (z wynikiem 8 pkt karnych)
- Cel Główny sezonu czyli kwalifikacja drużynowa do Igrzysk Olimpijskich Tokio 2020 został zrealizowany. Po raz pierwszy od Igrzysk w Atenach Polska będzie mogła wystawić ekipę w rywalizacji drużynowej. Jest to duży sukces polskiej reprezentacji. Aktualnie posiadamy 6 par które spełniają minimalne wymagania FEI do startu w Igrzyskach Olimpijskich.
- W Mistrzostwach Europy wystartowała dwójka polskich zawodników: Małgorzata Cybulska i Jan Kamiński, dla których był to debiut w zawodach tej rangi. Start należy uznać za udany, a doświadczenie zebrane w trakcie tych zawodów pozwala z optymizmem patrzeć na przyszłoroczne Igrzyska Olimpijskie.

10. Inne działania :

- a) Związek kolejny rok angażował się też w działania charytatywne. Wystawiony został na aukcję „stolik VIP”, z którego mógł korzystać Zarząd PZJ podczas Cavaliady, za który darczyńcy wpłacili 8 000zł. Cała suma przekazana została na WOŚP.
- b) Opłacenie spotkania wspomnieniowego z polskimi olimpijczykami
- c) Opłacenie uroczystości pogrzebowych Jana Kowalczyka